

Pusztá

A napsütötte égi magasság
úgy lángolt, mint a steppefű,
a gyors repült a tájon, sárga láng
lobogott a tárt napraforgókból,
s lelkemben a víg derű
végigtáncolt rajtad, rónaság,
hol szőlő érik s gémeskút dorombol.

Mintha szülőhelyem köszönteném,
mikor a gulya legelőről tér meg,
ragyog az út pora, ciripel a tücsök,
golya sűrög a kémény tetején,
újraleltem régvolt gyermekségem,
a szívem dalol.

Betyárok tág síkja,
ki érett nyaradra rácsodálkozott,
ki messzi kútadhoz forró utat rőtt,

ki hallotta csárdából a muzsikaszót,
a szabadsággal találkozott.

Tekintetem a messzeségbe szállott,
ahol csaplárosnék és jó betyárok,
csikósok, pásztorok és vincellérek
s mind mind akiknek arcán verítéket
fakaszt a kenyér, míg megszüli a föld,
századok múltán meghallották a hangot.
S jelére,

mert ez volt a szózat
kitűzték a piros zászlókat
házaik piros tetejére.

S láttam: ahol a föld éri az eget,
lángoló kardjával hol száz halál kaszál,
a pusztá virágzó tengere felett
Petőfi Sándor áll.

(Zádor András fordításai)

Vojtech Mihálik — Dolná Stredán született 1926-ban, jelenleg a csehszlovák parlament Szövetségi Gyűlésének elnöke. Verseskötetel: Trpky (Keserűség, 1963), Angyalok (1947), Plebejská koš'á (Plebejusing, 1950), Splevajúce srdce (Éneklő szív, 1952), Vzbürený Jób (A fellázadt Jób, 1960), Appassionata (1964).

ŠTEFAN STRÁŽAY

Mind a két szemünkkel

Sötét jobb szemünkkel
látjuk a zongorát
kítátott szájunkkal
kiáltásra készen

Világos bal szemünkkel
látjuk a rózsát
virágzása
mint lassított robbanás

Nézzünk hát mind a két szemünkkel

A vetkőzés szorongása

*Békésen szuszog a lámpa
és minden rád emlékezik,
ingedet leveted:
így fogsz meghalni is.*

*A meztelen kereszték derekáig érő
hó esett.
Éj van, s a lámpa és a vetkőzés,
csak önmagát világítja meg legbelül.*

(Keszeli Ferenc fordításai)

Stefan Strážay — 1940-ben született Igrámon. 1966-ban megjelent kötetének címe (magyar fordításban): *Az asztali tárgyakhoz*. A szerző jelenleg a Slovenké phi'ady munkatársa.

ŠTEFAN MORAVČÍK

Megsebzett szájjal

*Mikor a szívedet kerestem
megsebezted számat
Kihalt a föld puszta és kietlen
bennünk meg két őzet harcra űz a bánat*

*Folyik a vérem fehér a hó
íme a szájam véresre sebezve
Harcot feladni semmiért nem tudó
két fegyver bennünk egymásnak szegezve*

*Alvad a vérem sűrűn feketéllik
és a szív tőled megriad
Véresre mondd mért sebezted mért is
mikor megérintettem számmal szájadat*

(Keszeli Ferenc fordítása)

Stefan Moravčík — 1944-ben született Jakubovban. Két verseskötete jelent meg (címük magyar fordításban): *A kisbárányok ünnepe* (1969), *A fehér bárányok nagy tudatáról* (1970).